

PŘÍLOHA Č. 1 MODELOVÉ PŘÍKLADY VČETNĚ GRAFICKÝCH SCHÉMAT

Níže uvedená řešení modelových příkladů nelze bezmezně aplikovat na konkrétní reálné situace, vždy je nutné každý případ posoudit individuálně. Smyslem modelových příkladů je pouze nastínit přístup.

1. SPALOVACÍ STACIONÁRNÍ ZDROJE

Použité značky:

kotel K1

spalovací motor
SM1

reálný komín 1

virtuální komín

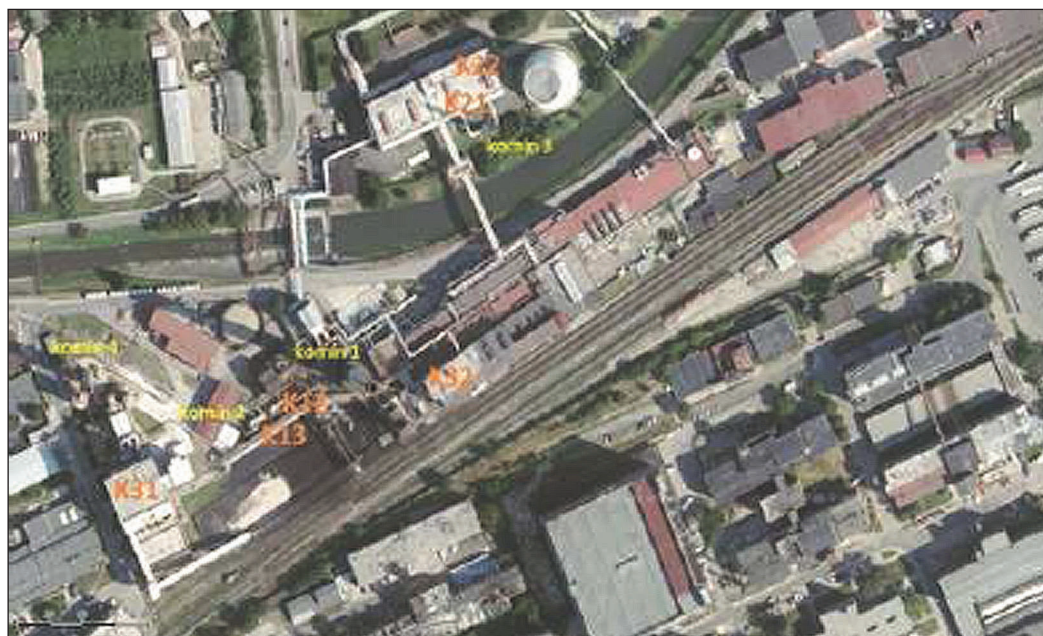
kotel K1 pro nějž
je celkový jmenovitý
tepelný příkon (JTP) určující

Příklad č. 1

V provozovně je umístěno 6 kotlů. Data povolení, jmenovité tepelné příkony jednotlivých kotlů a jejich zaústění do komínů jsou uvedeny v následující tabulce. Jak je zřejmé z níže uvedeného obrázku, provozovnou protéká řeka.

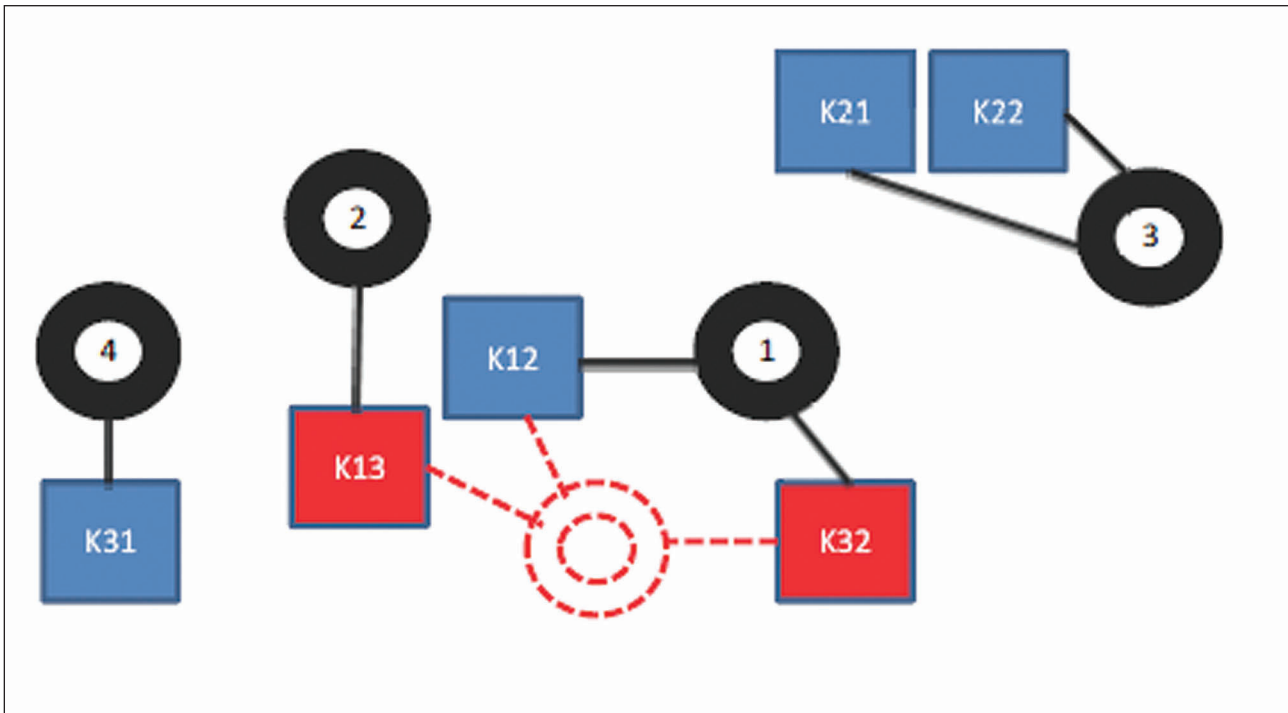
JTP	Datum povolení	Komín	Celkový JTP
K12 = 18 MW	31.12.1981	1	127 MW
K13 = 18 MW	19.2.1992	2	145 MW
K21 = 61 MW	18.7.1994	3	122 MW
K22 = 61 MW	18.7.1994	3	122 MW
K31 = 147 MW	17.1.1997	4	147 MW
K32 = 109 MW	28.12.2001	1	127 MW

Pozn.: Údaj o celkovém jmenovitém tepelném příkonu zohledňuje i tzv. virtuální komíny

Situační mapka rozmístění spalovacích stacionárních zdrojů v rámci provozovny

Schematické znázornění uspořádání spalovacích stacionárních zdrojů v rámci provozovny:

Odůvodnění:

Vzhledem k tomu, že pouze kotel K12 je povolen před 1.7.1987, je pouze u něj jisté, že jeho celkový jmenovitý tepelný příkon bude stanoven podle jmenovitých tepelných příkonů kotlů skutečně svedených do komínu č. 1, tedy K12 a K32. U zbývajících kotlů, povolených po tomto datu, je nutné brát v potaz tzv. virtuální komín. Z uspořádání kotlů v provozovně je z celkové dispozice jednotlivých spalovacích stacionárních zdrojů zřejmé, že by nebylo běžnými technickými prostředky možné je všechny svest do společného komína. Kotle K21 a K22 tvoří samostatný provozní celek, který je navíc umístěn za řekou (svedení do společného komína s ostatními kotli není možné i z bezpečnostních důvodů). Jejich celkový jmenovitý tepelný příkon tedy bude stanoven sečtením jmenovitých tepelných příkonů těchto dvou kotlů. Uspořádání kotlů K12, K32 a K13 by však umožňovalo jejich svedení do společného komína, neboť jsou umístěny blízko sebe. Z pohledu kotlů K13 a K32 tedy bude celkový jmenovitý tepelný příkon stanoven sečtením příkonů kotlů K12, K32 a K13. Samostatný provozní celek představuje kotel K31, který je sveden do komína č. 4 a je umístěn poměrně daleko od ostatních kotlů v dané provozovně. Jeho celkový jmenovitý tepelný příkon se proto nebude počítat se jmenovitými tepelnými příkony ostatních kotlů v rámci provozovny a bude odpovídat jeho vlastnímu jmenovitému příkonu.

Příklad č. 2

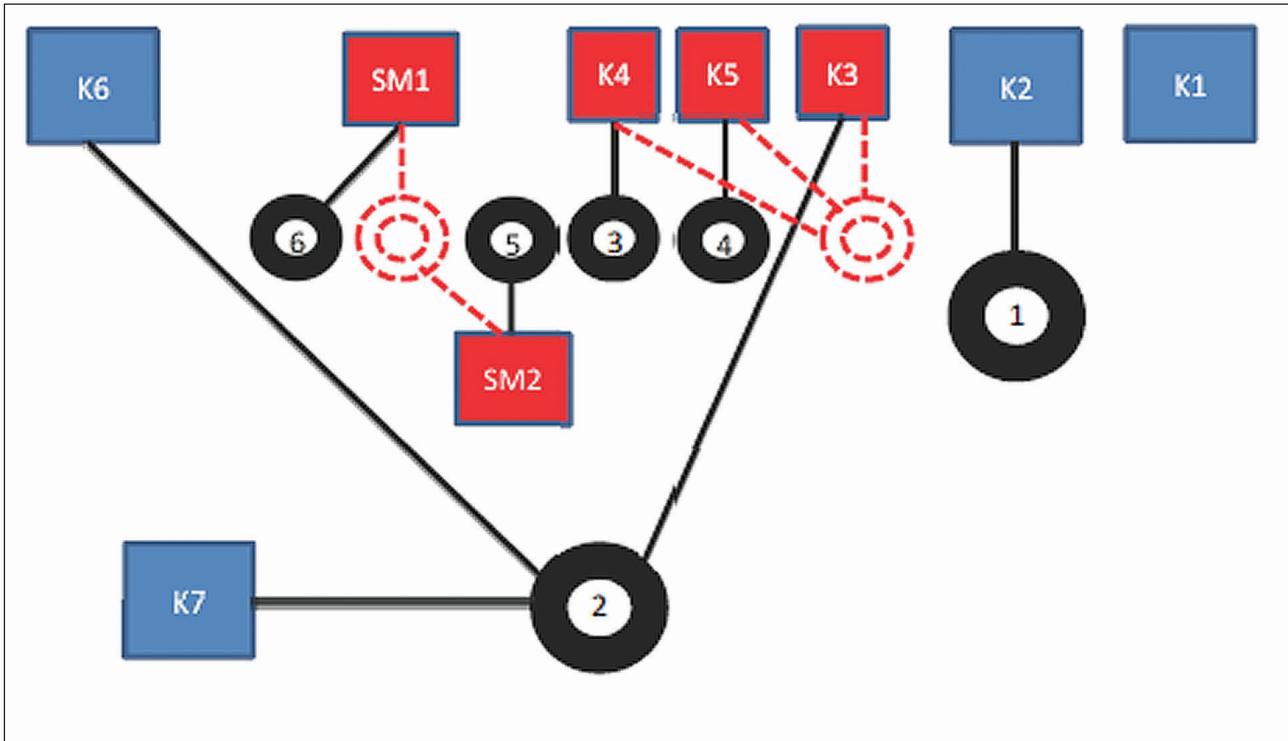
V provozovně je umístěno 7 kotlů a 2 kogenerační jednotky (pístové spalovací motory). Jejich data povolení, jmenovité tepelné příkony a zaústění do komínů jsou uvedeny v následující tabulce. Kotel K1 není vybaven hořáky, jedná se pouze o tlakové celky.

JTP	Datum povolení	Komín	Celkový JTP
K1 = 0 MW	1949	–	0 MW
K2 = 18,7 MW	1975	1	18,7 MW
K3 = 11,3 MW	2005	2	18,06 MW
K4 = 2,6 MW	2011	3	18,06 MW
K5 = 4,16 MW	2011	4	18,06 MW
K6 = 37,1MW	1979	2	55,8 MW
K7 = 18,7 MW	1985	2	55,8 MW
SM1 = 0,96 MW	2011	5	5,4 MW
SM2 = 4,44 MW	2011	6	5,4 MW

Situační mapka rozmístění spalovacích stacionárních zdrojů v rámci provozovny

Schematické znázornění uspořádání spalovacích stacionárních zdrojů v rámci provozovny:

Odůvodnění: Vzhledem k tomu, že kotle K2, K3, K6 a K7 jsou povoleny před 1.7.1987, jejich celkové jmenovité tepelné příkony budou stanoveny podle jmenovitých tepelných příkonů kotlů skutečně svedených do společných komínů. Do komína č. 1 je sveden pouze kotel K2, proto bude jeho celkový jmenovitý tepelný příkon 18,7 MW. Kotle K3, K6 a K7 jsou svedeny do společného komína č. 2, přičemž však kotel K3 nedosahuje 15 MW. Proto se sečtou jmenovité tepelné příkony pouze kotlů K6 a K7 (z pohledu hodnocení plnění

emisních limitů je však rozhodující skutečné zaústění kotle K3 do komína č. 2). V případě kotle K3 by bylo technicky možné svést jeho spaliny do jednoho komína společně s kotli K4 a K5, a proto se jejich jmenovité tepelné příkony sečtou. Zvláště se pak sečtou jmenovité tepelné příkony pístových spalovacích motorů, které by s ohledem na své uspořádání mohly být svedeny do společného komína.

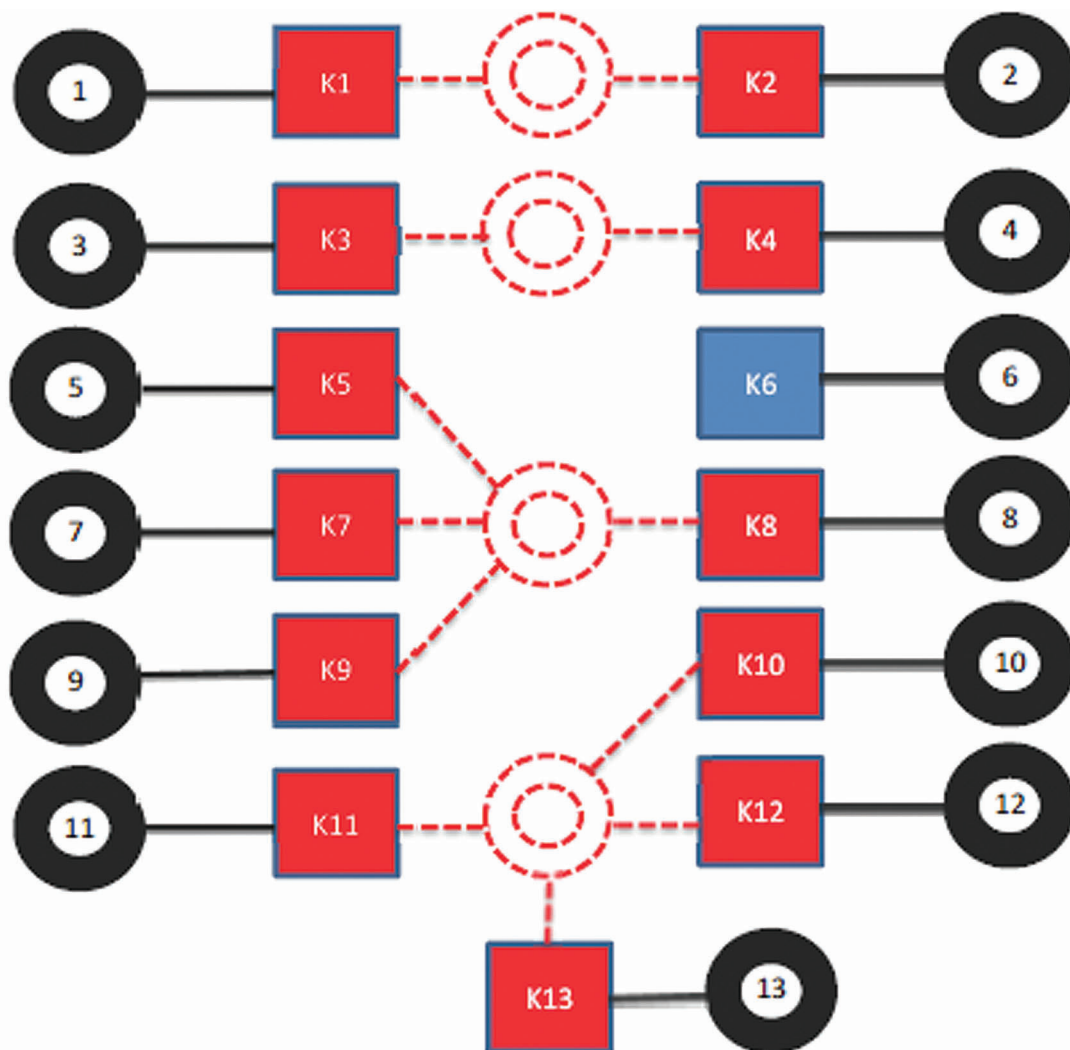
Příklad č. 3 (teoretický)

V rámci provozovny je umístěno 13 kotlů. Každý komín v rámci provozovny má pouze jeden průduch.

a) Data povolení, jmenovité tepelné příkony jednotlivých kotlů a jejich zaústění do komínů jsou uvedeny v následující tabulce. Kotel K6 je zloží.

JTP	Datum povolení	Komín	Celkový JTP
K1 = 0,2 MW	1993	1	0,4 MW
K2 = 0,2 MW	1993	2	0,4 MW
K3 = 2,5 MW	1993	3	5 MW
K4 = 2,5 MW	1993	4	5 MW
K5 = 6 MW	1993	5	48 MW
K6 = 14 MW	1993	6	14 MW
K7 = 14 MW	1993	7	48 MW
K8 = 14 MW	1993	8	48 MW
K9 = 14 MW	1993	9	48 MW
K10 = 15 MW	1993	10	400 MW
K11 = 35 MW	1993	11	400 MW
K12 = 60 MW	1993	12	400 MW
K13 = 290 MW	1993	13	400 MW

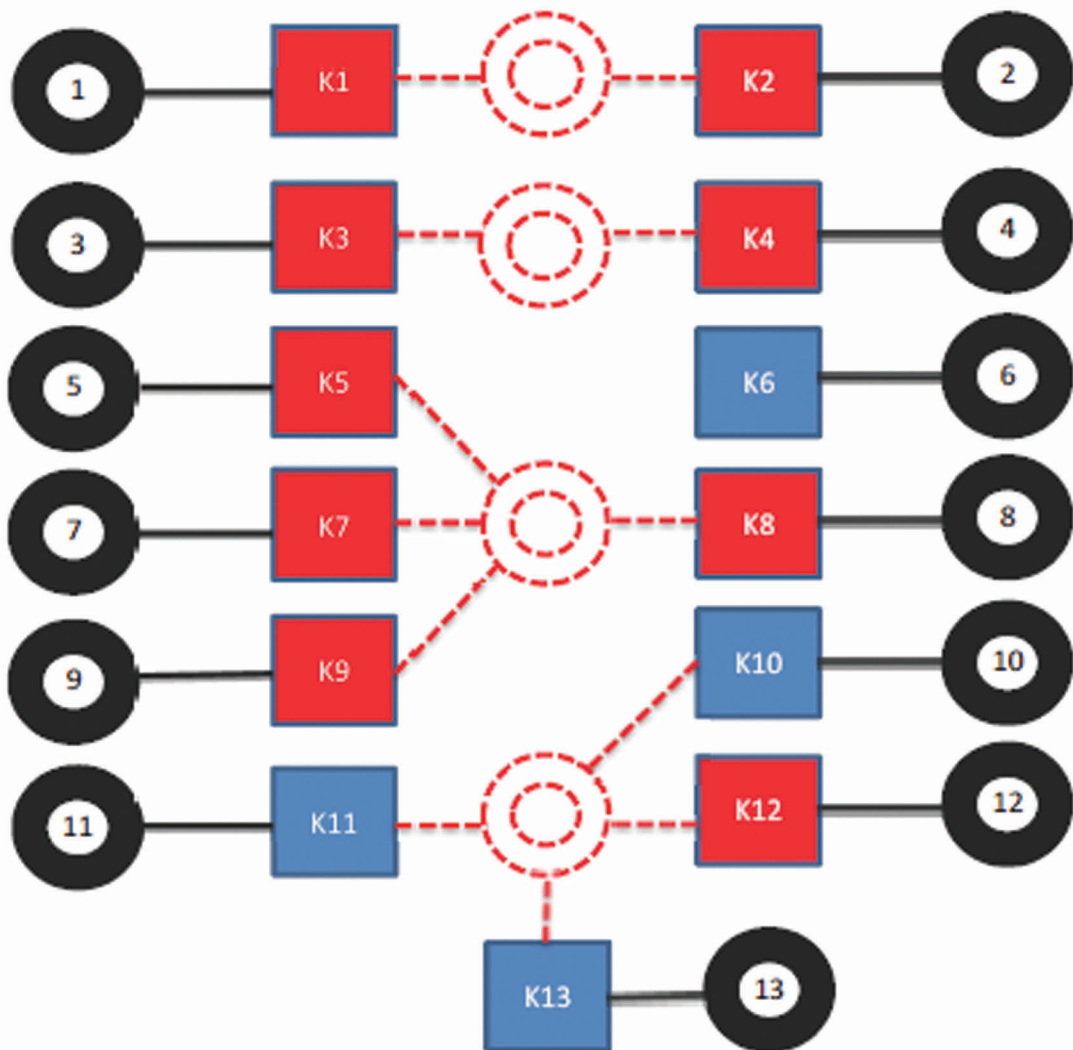
Schematické znázornění uspořádání spalovacích stacionárních zdrojů v rámci provozovny:

b) Data povolení, jmenovité tepelné příkony jednotlivých kotlů a jejich zaústění do komínů jsou uvedeny v následující tabulce.

JTP	Datum povolení	Komín	Celkový JTP
K1 = 0,2 MW	1993	1	0,4 MW
K2 = 0,2 MW	1.1.1987	2	0,4 MW
K3 = 2,5 MW	1993	3	5 MW
K4 = 2,5 MW	1993	4	5 MW
K5 = 6 MW	1993	5	48 MW
K6 = 14 MW	1.1.1987	6	14 MW
K7 = 14 MW	1.1.1987	7	48 MW
K8 = 14 MW	1.1.1987	8	48 MW
K9 = 14 MW	1.1.1987	9	48 MW
K10 = 15 MW	1.1.1987	10	15 MW
K11 = 35 MW	1.1.1987	11	35 MW
K12 = 60 MW	1993	12	400 MW
K13 = 290 MW	1.1.1987	13	290 MW

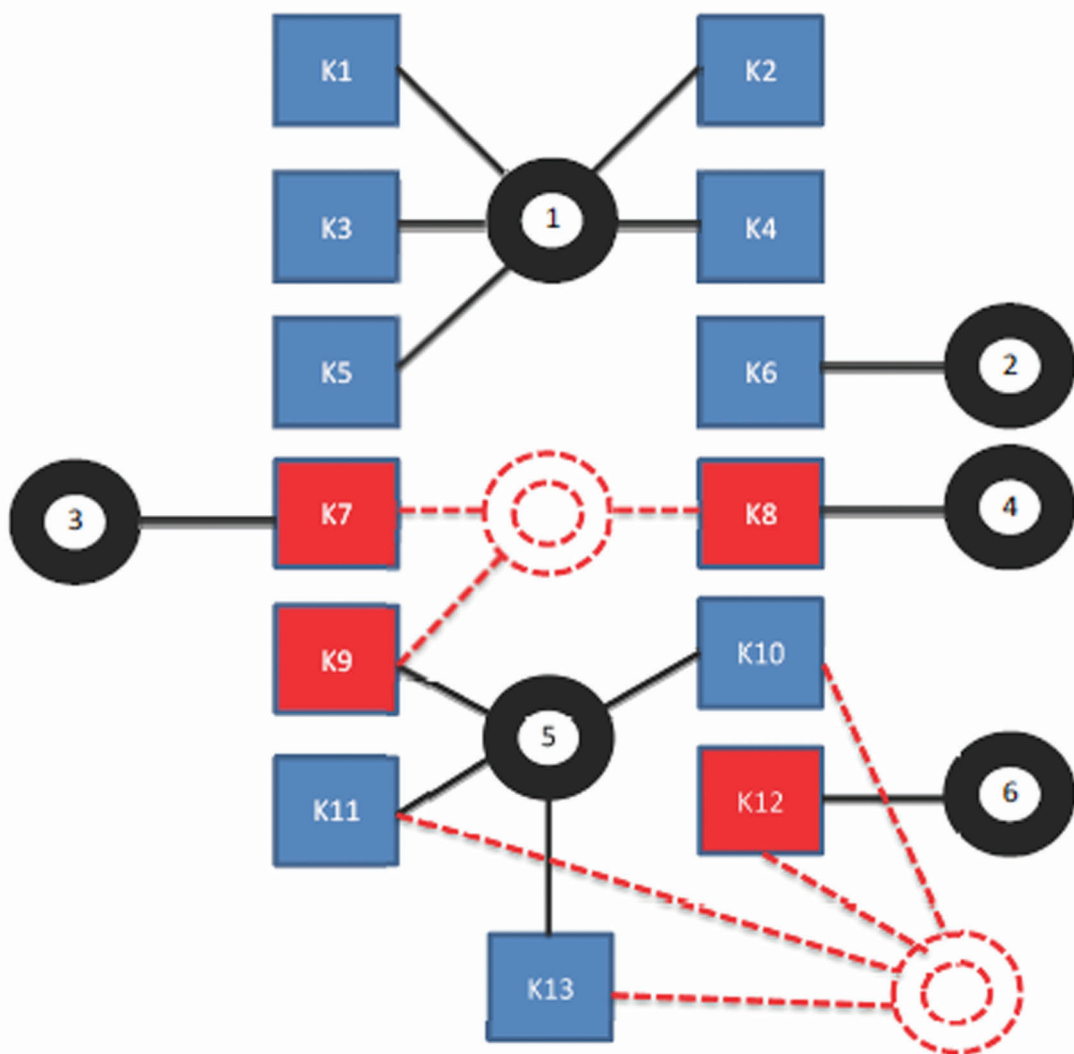
Schematické znázornění uspořádání spalovacích stacionárních zdrojů v rámci provozovny.

c) Data povolení, jmenovité tepelné příkony jednotlivých kotlů a jejich zaústění do komínů jsou uvedeny v následující tabulce.

JTP	Datum povolení	Komín	Celkový JTP
K1 = 0,2 MW	1993	1	K1 = 0,4 MW
K2 = 0,2 MW	1.1.1987	1	K2 = 0,4 MW
K3 = 2,5 MW	1993	1	K3 = 11 MW
K4 = 2,5 MW	1993	1	K4 = 11 MW
K5 = 6 MW	1993	1	K5 = 11 MW
K6 = 14 MW	1.1.1987	2	K6 = 14 MW
K7 = 14 MW	1.1.1987	3	K7 = 42 MW
K8 = 14 MW	1.1.1987	4	K8 = 42 MW
K9 = 14 MW	1.1.1987	5	K9 = 42 MW
K10 = 15 MW	1.1.1987	5	K10 = 340 MW
K11 = 35 MW	1.1.1987	5	K11 = 340 MW
K12 = 60 MW	1993	6	K12 = 400 MW
K13 = 290 MW	1.1.1987	5	K13 = 340 MW

Schematické znázornění uspořádání spalovacích stacionárních zdrojů v rámci provozovny:

d) V případě, že by byla v rmcí provozovny s uspořádním podle písm. a), b) nebo c) umístěna ještě plynov turbína a/nebo spalovací motor, jejich celkové jmenovité tepelné příkony ani celkové jmenovité tepelné příkony kotlů v takové provozovně by tím nebyly nijak ovlivněny, neboť se jedn o jiné typy spalovacích stacionárních zdrojů s odlišnými charakteristikami a vlastnostmi spalin a proto jsou v příloze č. 2 zákona uvedeny pod různými kódy.

Odůvodnění:

Ad a)

Vzhledem k tomu, že všechny kotle jsou povoleny po 1.7.1987, bude pro stanovení jejich celkového jmenovitého tepelného příkonu nutné zohledňovat tzv. virtuální komín. V rámci provozovny jsou však umístěny kotle, jejich jmenovitý tepelný příkon je nižší než 15 MW a i kotle, jejich jmenovitý tepelný příkon je nižší než 0,3 MW. V případě kotlů K1 a K2 se postupuje podle bodu 4.2.2 tohoto metodického pokynu a jejich celkový jmenovitý tepelný příkon se nepřičítá k ostatním. Protoe však překračuje 0,3 MW, jedná se o spalovací stacionární zdroj uvedené v příloze č. 2 k zákonu. Kotle K10-K13 mají jmenovitý tepelný příkon 15 MW a vyšší a proto se budou počítat. Jmenovité tepelné příkony kotlů K3-K9 se k nim přičítat nebudou, protoe celkový jmenovitý tepelný příkon by překročil 50 MW (přičítaly by se pouze do výše 50 MW). Dále je třeba zohlednit v rámci uspořádání jednotlivých spalovacích stacionárních zdrojů v provozovně to, že kotel K6 je záloní není určen k běžnému provozu (bude stanoveno omezením jeho roční provozní doby v provozním řádu). Jmenovité tepelné příkony kotlů K3-K9 (s výjimkou kotle K6) se budou nasčítávat tak, aby nedošlo k dosaení celkového jmenovitého tepelného příkonu 50 MW nebo více, přičem se postupuje od vyšších příkonů k nižším. Vzniknou tak 2 skupiny kotlů K5-K9 (s výjimkou K6) s celkovým jmenovitým tepelným příkonem 48 MW a K3-K4 s celkovým jmenovitým tepelným příkonem 5 MW. Celkový jmenovitý tepelný příkon kotle K6 bude s ohledem na jeho charakter záloního zdroje 14 MW a jeho jmenovitý tepelný příkon se proto k příkonům ostatních kotlů nebude přičítat. Na stanovení celkových jmenovitých tepelných příkonů by nemělo ádný vliv ani spalování různých druhů paliv.

Ad b)

Platí stejné důvody jako v případě a) s tím rozdílem, že v případě kotlů K10, K11 a K13 odpovídají jejich celkové jmenovité tepelné příkony jejich vlastním jmenovitým tepelným příkonům, neboť jim první povolení provozu bylo vydáno před 1.7.1987.

Ad c)

Platí stejné důvody jako v případě a) s tím rozdílem, že vzhledem k tomu, že kotle K9, K10, K11 a K13 jsou svedeny do jednoho skutečného komína a kotle K1-K5 jsou svedeny do dalšího společného komína, jejich celkové jmenovité tepelné příkony budou odlišné od příkladu, uvedeném pod písm. a). Celkový jmenovitý tepelný příkon určující pro kotle K10, K11 a K13, které byly povoleny před 1.7.1987, se stanoví součtem jejich jmenovitých tepelných příkonů. Kotel K9 je sveden do společného komína č. 5, ale současně se na něj nevztahuje ustanovení § 4 odst. 8 písm. a). Vzhledem k tomu, že s ohledem na uspořádání kotlů v provozovně by u něj mohlo docházet ke znečišťování společným komínem s kotli K7 a K8, jeho jmenovitý tepelný příkon se k nim přičte. Celkový jmenovitý tepelný příkon určující pro kotle K7-K9 tedy bude 42 MW. Vzhledem k tomu, že kotel K5 je v tomto případě sveden do společného komína s kotli K3-K4 a K1-K2, bude se jeho jmenovitý tepelný příkon počítat se jmenovitými tepelnými příkony kotlů K3 a K4 (spaliny jsou odlučovány společnými odlučovači). Kotle K1 a K2 budou posuzovány stejně jako v případě a).

2. JINÉ STACIONÁRNÍ ZDROJE

2.1. Chovy hospodářských zvířat

Příklad č. 1

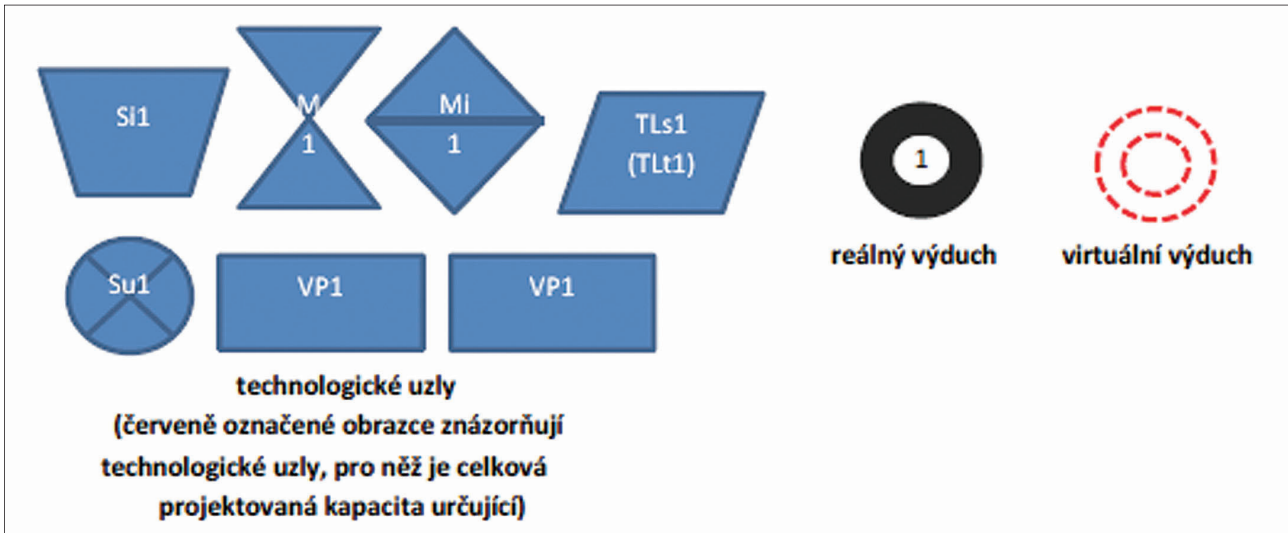
Provozovatel na farmě v Horní Lhotě má ve dvou rekonstruovaných stájích K174 s kejdivým hospodářstvím ustájeny dojnice, v jedné stáji označené OMD býčky a jalovice, ve dvou stájích označených „Výkrm I“ a „Výkrm II“ chová výkrmová prasata a v jedné stáji označené jako „jalovárna, porodna“ jsou v oddělených sekcích ustájeny prasnice březí, prasnice zapuštěné a selata. V následující tabulce č. 1 jsou uvedeny projektované kapacity jednotlivých stájí a výpočet nejvyšší potenciální produkce emisí amoniaku, které by z daného chovu při plné (100%) obsazenosti stájí (nebo-li při projektované kapacitě) a bez využití sniujících technologií mohly unikat.

Tab. č. 1 Výpočet produkce emisí amoniaku pro účely zařazení stacionárního zdroje

Provozovna	Označení stáje	Kategorie ustájených zvířat	Projektovaná kapacita (ks)	Celk. emisní faktor dle tab. 1 přílohy č. 1 metodického pokynu (kg NH ₃ .ks-1.rok-1)	Potenciální produkce emise NH ₃ (kg)	Celkem emisí NH ₃ za provozovnu (kg)
	K174	dojnice	286	10+2,5+12,0=24,5	7 007	
	OMD	jalovice, býčci	198	6,0+1,7+6,0=13,7	2 713	
	Výkrm I	výkrmová prasata	200	3,2+2,0+3,1=8,3	1 660	
Horní Lhota	Výkrm II	výkrmová prasata	400	3,2+2,0+3,1=8,3	3 320	
	Porodna, jalovárna	prasnice březí	35	7,6+4,1+8,0=19,7	690	
	Porodna, jalovárna	prasnice	50	4,3+2,8+4,8=11,9	595	
	Porodna, jalovárna	selata	120	2,0+2,0+2,5=6,5	780	16 765

Z výpočtu je patrné, že celková roční emise amoniaku přesahuje 5 t, z čeho plyne, že se jedná o stacionární zdroj uvedený v příloze č. 2 k zákonu o ochraně ovzduší s povinností zpracovat a plnit provozní řád, který je součástí povolení provozu. Jak je uvedeno výše, při výpočtu emisí amoniaku, pro účely zařazení podle přílohy č. 2 k zákonu o ochraně ovzduší, se neuplatňují ádné snižující technologie. K případné změně v zařazení stacionárních zdrojů ve vztahu k příloze č. 2 k zákonu o ochraně ovzduší by mohlo dojít pouze v důsledku ukončení provozu některé z výše uvedených stájí, tedy trvalým snížením projektované kapacity stájí.

2.2. Ostatní stacionární zdroje Použité značky:

Příklad č. 1

a) Provozovatel vyrábí střešní krytiny na dvou výrobních linkách umístěných vedle sebe. Hlavní činností v rámci provozovny je výpal áruvzdorných výrobků, uvedený v příloze č. 2 zákona o ochraně ovzduší, pod kódem 5.10. „Výroba keramických výrobků vypalováním“. V rámci provozovny jsou umístěny ještě další stacionární zdroje, související s hlavní činností a stacionární zdroje spadající pod kód 11. dle přílohy č. 2 k zákonu o ochraně ovzduší. Přehled všech stacionárních zdrojů v rámci provozovny je uveden v následujících tabulkách.

Výrobní linka A:

Stacionární zdroj	Projektovan kapacita/výkon	Celkov projektovan kapacita/výkon	Kód dle přílohy č. 2 zákona
Silo Si1	1 t TZL/rok	2,99 t TZL/rok *)	Činnost související s provozem hlavního stacionárního zdroje (5.10.)
Silo Si2	0,7 t TZL/rok		
Mlýn M1	2,8 t TZL/rok	6 t TZL/rok	11.1.
Mlýn M2	3,2 t TZL/rok		
Míchačka Mi1	–	–	Činnost související s provozem hlavního stacionárního zdroje (5.10.)
Tvarování lisováním TL1	0,26 t TZL/rok	0,71 t TZL/rok	Činnost související s provozem hlavního stacionárního zdroje (5.10.)
Tvarování lisováním TL2	0,45 t TZL/rok		
Sušárna Su1	1,56 t TZL/rok	4,96 t TZL/rok *)	11.1.
	0,45 t VOC/rok	1,86 t VOC/rok *)	11.4.
Sušárna Su2	2,1 t TZL/rok	3,96 t TZL/rok *)	11.1.
	0,71 t VOC/rok	1,86 t VOC/rok *)	11.4.
Vypalovací pec VP1	70 t výrobků/den	245 t výrobků/den *)	5.10.
Vypalovací pec VP2	75 t výrobků/den		

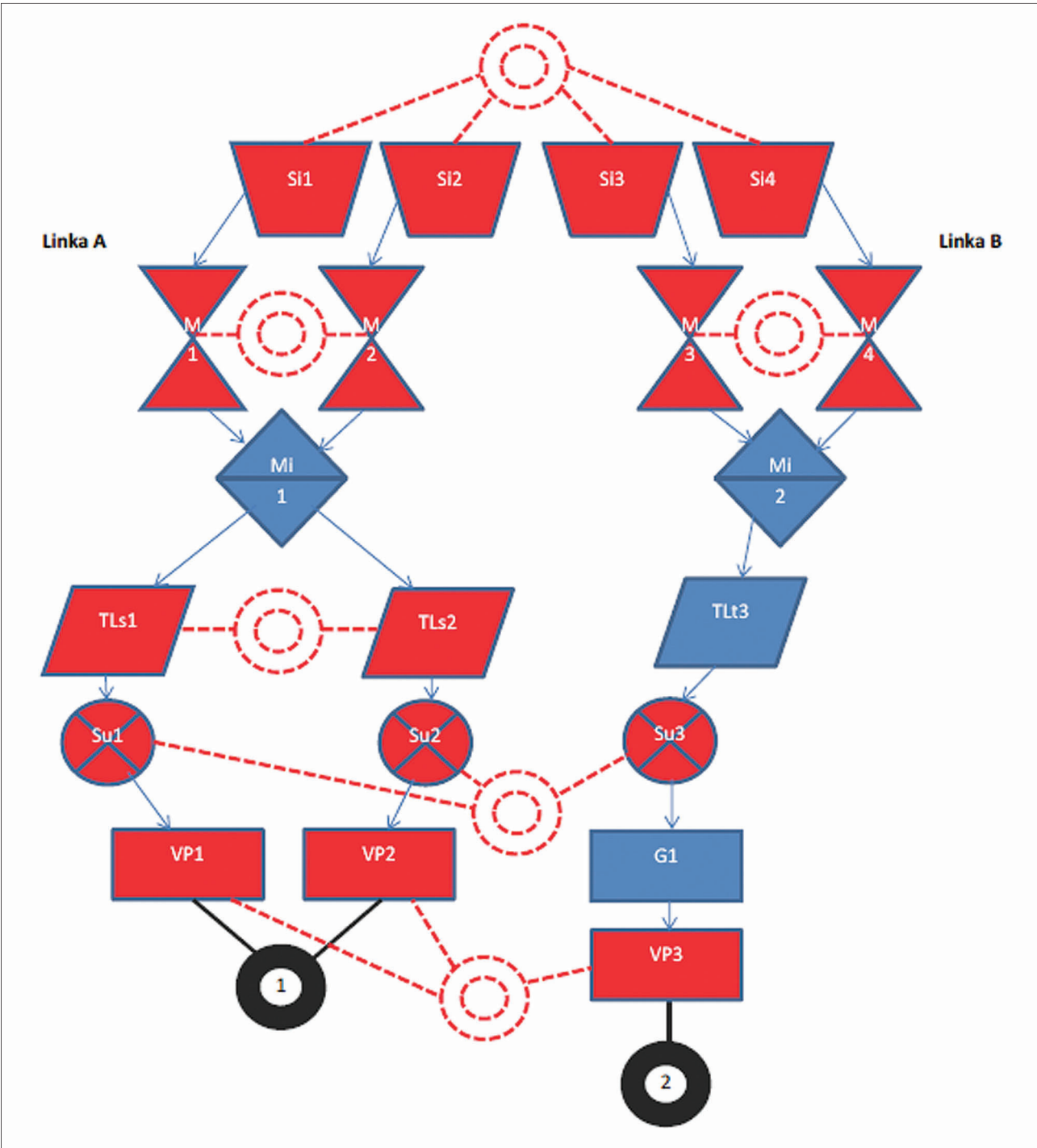
*) Zohledňuje sečtení projektovaných kapacit těchto stacionárních zdrojů v rámci linky A a B 19

Výrobní linka B:

Stacionární zdroj	Projektovan kapacita/výkon	Celkov projektovan kapacita/výkon	Kód dle přílohy č. 2 zákona
Silo Si3	0,68 t/rok TZL	2,99 t/rok TZL *)	Činnost související s provozem hlavního stacionárního zdroje (5.10.)
Silo Si4	0,61 t/rok TZL		
Mlýn M3	1,6 t/rok TZL	4,0 t/rok TZL	Činnost související s provozem hlavního stacionárního zdroje (5.10.)
Mlýn M4	2,4 t /rok TZL		
Míchačka Mi2	–	–	Činnost související s provozem hlavního stacionárního zdroje (5.10.)
Tvarování litím TLt1	–	–	Činnost související s provozem hlavního stacionárního zdroje (5.10.)
Sušárna Su3	1,3 t/ rok TZL	3,96 t/rok TZL *)	11.1.
	0,7 t/rok VOC	1,86t/rok VOC *)	11.4.
Glazování G1	1,2 t/rok TZL	1,2 t/rok TZL *)	Činnost související s provozem hlavního stacionárního zdroje (5.10.)
	0,83 t/rok VOC	0,83 t/ rok VOC	
Vypalovací pec VP3	100 t výrobků/den	246 t výrobků/den *)	5.10.

*) Zohledňuje sečtení projektovaných kapacit těchto stacionárních zdrojů v rámci linky A a B

b) Provozovna se skládá ze dvou výrobních linek, přičemž výrobní linka A je shodná s linkou uvedenou v příkladu pod písm. a). Linka B sestává ze stejných technologických uzlů, avšak projektovaná kapacita je pouze 4 t výrobku za den.

Linka B

Odůvodnění:

Ad a)

Hlavní činností v rámci provozovny je výroba střešní krytiny. Vypalovací pece VP1 a VP2 jsou svými výkony (70 a 75 t výrobků/den) samy o sobě stacionárními zdroji uvedenými v příloze č. 2 k zákonu o ochraně ovzduší pod kódem 5.10. a navíc jsou svedeny do společného komína. V rámci provozovny je jako součást výrobní linky B umístěna ještě vypalovací pec VP3 s projektovanou kapacitou 100 t výrobků/den, která sama o sobě také překračuje hranici stanovenou u kódu 5.10. Vzhledem k tomu, že uspořádání vypalovacích pecí je takové

(blízké umístění), že by umožňovalo svedení odpadních plynů do společného komína, projektované kapacity jednotlivých pecí VP1, VP2 a VP3 se sečtou a jejich celková projektovaná kapacita činí 245 t výrobků/den.

Další specifické stacionární zdroje umístěné v rámci provozovny nejsou primárně uvedeny v příloze č. 2 k zákonu. Následným krokem je tedy posouzení, zda jejich celkové emise nepřekračují hodnoty stanovené u kódů 11.1. a 11.5., přičemž se vždy sčítají emise odpovídající projektované kapacitě technologicky obdobných stacionárních zdrojů. Dále je třeba brát v potaz, že se jedná o činnosti, které v případě Si1 a Si2, M1 a M2, Mi1, TLs1 a Su1 souvisí provozem vypalovací pece VP1, v případě Si1 a Si2, M1 a M2, Mi1, TLs2 a Su2 souvisí s provozem vypalovací pece VP2 a v případě Si3 a Si4, M3 a M4, Mi2, TLt1, Su3 a G1 souvisí s provozem vypalovací pece VP3. Roční hmotnostní toky emisí těchto stacionárních zdrojů se stanoví s použitím obecných emisních limitů stanovených v příloze č. 9 k emisní vyhlášce. V tomto případě budou síla Si1, Si2, Si3 a Si4, mlýny M1, M2, M3 a M4 a tvarování lisováním TLs1, TLs2 a TLt3 hodnoceny na základě celkových ročních emisí tuhých znečišťujících látek (TZL), neboť jiné znečišťující látky neemitují. Sušárny Su1, Su2 a Su3 a glazování G1 lze hodnotit na základě celkových ročních emisí tuhých znečišťujících látek i na základě celkových ročních emisí těkavých organických látek (VOC).

Síla

Síla jsou pro obě linky A a B umístěna na jedné vyhrazené ploše v provozním areálu. Roční emise TZL odpovídající projektovaným kapacitám sil linky A (Si1, Si2) a linky B (Si3 a Si4) se sčítají, neboť vzhledem k jejich uspořádání (blízké umístění na jedné vyhrazené ploše) by mohlo docházet ke znečišťování společným výduchem. Celková roční emise TZL odpovídající projektované kapacitě všech sil bude činit 2,99 t/rok. Vzhledem k tomu, že tato hodnota nedosahuje stanovené mezní hodnoty roční emise 5 t TZL uvedené u kódu 11.1. v příloze č. 2 k zákonu, jedná se i po aplikaci § 4 odst. 7 zákona o stacionární zdroje neuvedené v příloze č. 2 k zákonu. Z pohledu hlavní činnosti v rámci provozovny se však jedná o činnosti přímo související s provozem stacionárního zdroje (5.10. Výroba keramických výrobků vypalováním), a proto budou zahrnuty do povolení provozu pro tuto hlavní činnost a je tedy možné jim v případě potřeby stanovit podmínky provozu.

Mlýny

Mlýny M1 a M2, které jsou součástí výrobní linky A, jsou umístěny v blízkosti sebe. Obdobně je tomu v případě mlýnů M3 a M4 v rámci výrobní linky B. Z pohledu jejich celkového rozmístění v rámci provozovny je však mezi mlýny linky A a mlýny linky B poměrně velká vzdálenost a umístění společného výduchu by také bránilo potrubní mosty, které vedou nad tímto prostorem. Z uvedeného vyplývá, že s ohledem na jejich uspořádání by bylo technicky možné svést do společného výduchu emise z mlýnů M1 a M2 a do dalšího společného výduchu emise z mlýnů M3 a M4, nikoliv však emise ze všech 4 mlýnů do jednoho společného výduchu. Vzhledem k tomu, že roční hmotnostní tok emisí TZL odpovídající celkové projektované kapacitě mlýnů M1 a M2 překračuje limitní hodnotu 5 t TZL/rok stanovenou u kódu 11.1., jedná se o stacionární zdroje zařazené pod tento kód v příloze č. 2 k zákonu.

Celkové emise TZL odpovídající projektované kapacitě mlýnů M3 a M4 nedosahují limitní hodnoty 5 t/rok, a proto se jedná o stacionární zdroje neuvedené v příloze č. 2 k zákonu. Současně však platí, že se jedná o činnosti související s provozem hlavního stacionárního zdroje (VP3), a proto budou zahrnuty do povolení provozu pro tuto hlavní činnost a je tedy možné jim v případě potřeby stanovit podmínky provozu.

Míchačky

Míchačky Mi1 a Mi2 v tomto případě nejsou považovány za stacionární zdroje, neboť nemají žádné výduchy do vnějšího ovzduší a prokazatelně neemitují a ani by nemohli emitovat žádné znečišťující látky do vnějšího ovzduší.

Tvarování

Tvarování je při výrobě střešní krytiny v rámci dané provozovny prováděno lisováním (linka A) a litím (linka B). Emise z tvarování obou linek A a B se navzájem nesčítají, neboť pro tvarování je použita na každé lince jiná technologie.

Tvarování litím (TLt1) v rámci linky B navíc není stacionárním zdrojem, neboť při tomto procesu nedochází, a ani by nemohlo docházet ke znečišťování ovzduší. Tvarování je prováděno litím vodné suspenze do forem a ve vodném prostředí nedochází k emisím znečišťujících látek do ovzduší.

Tvarování v rámci linky A (TLs1 a TLs2) je prováděno lisováním suché směsi. Vzhledem k umístění a vzdálenosti lisů TLs1 a TLs2, které jsou řazeny paralelně, se jejich projektované kapacity sčítají.

Roční hmotnostní tok emisí TZL odpovídající celkové projektované kapacitě lisů TLs1 a TLs2 nepřekračuje limitní hodnotu 5 t TZL/rok stanovenou u kódu 11.1., nejedná se tedy o stacionární zdroje uvedené v příloze č. 2 k zákonu. Tvarování lisováním však souvisí s provozem hlavního stacionárního zdroje (výroba keramických výrobků vypalováním, kód 5.10.), a proto bude zahrnuto do povolení provozu. To znamená, že je možné jim v případě potřeby stanovit podmínky provozu.

Sušárny

Sušení výrobků na lince A i B je prováděno v tunelových sušárnách Su1, Su2, a Su3. Sušárny linky A a B jsou umístěny vedle sebe a jejich dispozice by umožňovala svést emise znečišťujících látek do společného výduchu. V tomto případě se tedy roční emise odpovídající projektovaným kapacitám všech znečišťujících látek ze sušících pecí Su1, Su2, Su3 sečtou. Při sušení výrobků dochází k emisi dvou znečišťujících látek, a to TZL a VOC. Výpočet ročního hmotnostního toku emisí je nutné provést pro obě znečišťující látky.

Roční hmotnostní tok emisí TZL odpovídající celkové projektované kapacitě sušáren Su1, Su2 a Su3 nepřekračuje limitní hodnotu 5 t TZL/rok stanovenou u kódu 11.1. a nelze tedy sušárny zařadit pod tento kód. Naopak roční hmotnostní tok VOC odpovídající celkové projektované kapacitě sušáren Su1, Su2 a Su3 překračuje limitní hodnotu 1 t VOC /rok stanovenou u kódu 11.4., jedná se tedy o stacionární zdroje zařazené pod tento kód v příloze č. 2 k zákonu.

Glazování

Glazování G1 je prováděno postřikem ve stříkačí komoře. Touto činností jsou do ovzduší vypouštěny tuhé znečišťující látky a těkavé organické látky. Jelikož stříkačí komora je jedna a je součástí pouze linky B, není již možné přičítat k žádné jiné technologii.

Roční hmotnostní tok emisí TZL a VOC odpovídající projektované kapacitě glazování G1 nepřekračuje limitní hodnoty stanovené v příloze č. 2 zákona o ochraně ovzduší pod kódy 1.1. a 1.4., tzn., že se nejedná o stacionární zdroj uvedený v příloze č. 2 k zákonu. Jelikož je glazování činnost přímo související s provozem hlavního stacionárního zdroje, bude zahrnuto do povolení provozu pro tento hlavní stacionární zdroj (výroba keramických výrobků vypalováním, kód 5.10.). Pro tento technologický uzel tedy bude moné v případě potřeby stanovit technické podmínky provozu nebo jiné podmínky v rámci provozního řádu.

Ad b)

Postup pro zařazení jednotlivých stacionárních zdrojů podle přílohy č. 2 k zákonu bude obdobný jako v příkladu uvedeném pod písm. a).

Hlavním stacionárním zdrojem bude výpal (kód 5.10.). Projektované výkony jednotlivých vypalovacích pecí je moné sčítat pouze tehdy, pokud by bylo dispozičně (s ohledem na uspořádání) moné odvádět emise ze všech pecí do jednoho výduchu a především je-li moné vypalovací pece zařadit na základě jejich projektovaných výkonů pod kód 5.10. dle přílohy č. 2 k zákonu. Jelikož projektovaný výkon linky A je 145 t výrobků za den a projektovaný výkon linky B jsou 4 t výrobků za den, není moné projektované kapacity vypalovací pece linek A a B sečíst. Důvodem je to, že vypalovací pec VP1 a VP2 jsou zdrojem uvedeným pod kódem 5.10. přílohy č. 2 k zákonu, zatímco vypalovací pec VP3 z pohledu její projektované kapacity stacionárním zdrojem neuvedeným v příloze č. 2 k zákonu. Projektované kapacity pecí VP1, VP2 a VP3 by tedy z tohoto pohledu nebylo moné pro účely stanovení celkové projektované kapacity sečíst (a to i kdyby byly fyzicky svedeny do společného komína).

Je však ještě nutné posoudit, zda nelze vypalovací pec linky B zařadit na základě celkových ročních emisí jednotlivých znečišťujících látek pod některý z kódů 11.1. – 11. 9. Pokud ano, jednalo by se o stacionární zdroj uvedený v příloze č. 2. Emise odpovídající projektovaným kapacitám vypalovacích pecí VP1, VP2 a VP3 by se však nesčítaly, neboť není splněna podmínka stanovená v § 4 odst. 7 zákona a stacionární zdroje nejsou uvedeny pod stejným kódem v příloze č. 2 k zákonu.